

בחדרה הקטן. היא מנהלת יומן אישי מאז שיקירה נטשו אותה. וחשת חרדה מפני תקיפת היהודים בעיר. היא נזכرت בצד היהודים בכפרה, וכייד חברה, ואסקה שהיא בחור ישר, שקט הגון ונדייב לך בכרח חלק.

פרק יד- הלידה.

71-73: קטרינה يولדת את בנימיין, בדעתה למלול אותו, למרות אזהרותיהם של האנשים השונים, שבנרך היא תמייט אסון על הילד. לבסוף מילים אותו, וקטרינה שווה בבית המוחל חדש ימים. מזמן תקופה זו, בעקבות "שיהה" עם הני היא מחליטה ללכת, ואשת המוחל דורשת ממנה סכום נוסף על מה ששיכמו בינויה אשת המוחל למעשה מרמה את קטרינה ודורשת ממנה סכום מופרז על שהיתה בביתה - "עטפת את בנימיין ושילמתי את הסכום שהסכמנו עליו. האישה, להפטעתו, לא הייתה מרווחה ודרשה תוספת. הוספה לה, אך לא יכולתי לחסום את פי ואמרתי, 'למה עשית לי זאת?' את המגיע לנו דרשתי ולא יותר.' תלם לא הסכמנו על מחיר.' עשינו את המוטל علينا יותר', אמרה האישה בקול עסקי להחריד". עולה מן הדברים בקורס על העולם היהודי. קטרינה עוברת עם בנימיין לכפר הסמוך.

פרק טו

לא קרייה

קטרינה נמצאת בז'אודובה, שם היא שכורת חדר בעליית הגג אצל משפחה יהודית. היא חוזרת לשותה לאחר חודשים של הפסקה, אך משתדلت לא לשותה ליד בנימיין כדי שלא יתרגל לריח ולשפת הרותנים. ההכנות לחג הפסח בעיצומו, קטרינה חשה תחושת טהרה וזיכרונות מציפים אותה. היא מספרת על מעמדה המוזר במקום: הרותנים חשיסים שימושו לא תקין אצלה (אולי עולה משפטה שהשתבשה, מתנועות מסוימות) והיהודים רואים בה שפחה רותנית ש יודעת יidis ובקייה בהלכותיהם. הם מתיחסים אליה בחשדנות בגלל שלא שבה לכפר שלה (אולי גנבה או הלשינה). ובעל הבית נזף כל הזמן באישתו על קר השכירה לגיה את החדר, لكن קטרינה משתמשת לא להראות, לצמצם את נוכחותה. בפסח, קטרינה פותחת את דלת החדר כדי שבנימיין יוכל את ניגוני החירות ומספרת לו על משה.

בנימין כבן חצי שנה. מרבה לינוק, תינוק מאושר ובריא. קטרינה לא מצליחה לראות את יקירה בחולמותיה והוא חשה יioso.ليلת אחד היא חולמת חלום בלוהות - ברוון רותני מנסה לחטוף את בנימיין, ולאחר שהיא נשבת אותו הוא מסתלק. היא עוזבת את הבית שבועיים לפני הזמן לאחר ששמעת את בעל הבית אומר לאשתו כמה הוא זוקק לעליית הגג לו הנחוצה לו כאoir לנשימה.

פרק טז

79-80: קטרינה מתקדמת צפונה עם בנימיין. מתקדמת עם עגלוות שלוקחות אותה בלי לשאול שאלות ישנה באכסניות קטנות חבויות בהרים עם בנימיין. חלום הביעותים לא מרפה ממנה, היא מרגישה רדופה. את יקירה איננה רואה עוד – שנתה אטומה והיא מתמלאת פחד. יום אחד היא פוגשת ביהودיה זקנה וטובה המחזקת את אמונהה בך שהמאות אינם קץ. היא עשויה ממצים אדים לא לשותה.

המשר - בימים קטרינה משתמשת עם בנימיין ובלילות היא חשה חרדה. בנימיין החל לדבר ביידיש וקטרינה מאושרת.

82, נקודת מפנה: מגיע סטיי עם גשמי פרא וקטרינה לא יכולה לעזוב את האכסניה וכך היא מוצאת עצמה באכסניה המודנחת, המלוכלכת, בין שכורים וברונים רותניים המזועזעים מכך שבנה הרותני (ממזר, אבל עדין רותני) מדבר בשפת היהודים, יידיש. כשהיא נשאלת מדוע היא למדת את בינה יידיש, היא משיבה כדי שלא יהיה ערלי". הם דורשים ממנה לקחת אותו אל הכפר כדי שלימד שפת אנוש. ביאושה, קטרינה חזרה לשותה כדי לנסוך בעצמה עוז לעמוד מולם ולהזכיר שאין בכוונתה לחזור אל הכפר המלא רשות וגורות. היא עוזבת את האכסניה ומוצאת מקלט באסם.